

NESLUŽBENI PRIJEPIS IZVORNOG TEKSTA

Ustavni zakon o suradnji Republike Hrvatske s Međunarodnim kaznenim sudom

Objavljen 26. travnja 1996.

Objavljen u: NN 32/1996

Ovo je neslužbeni pročišćeni tekst, izrađen strojno iz akata objavljenih u Narodnim novinama. Mjerodavne su objave u Narodnim novinama. Objavljen je pod licencom CC BY 4.0.

Izvezen sa slovozakona.hr/zakon/ustavni-zakon-o-suradnji-republike-hrvatske-s-medjunarodnim-kaznenim-sudom/

Sadržaj

I. OPĆENITE ODREDBE	3
II. DJELOVANJE MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA NA PODRUČJU REPUBLIKE HRVATSKE	4
III. USTUPANJE KAZNENOG PROGONA I KAZNENOG POSTUPKA	4
IV. UHIĆENJE I PRITVOR OKRIVLJENIKA, TE NJEGOVA PREDAJA MEĐUNARODNOM KAZNENOM SUDU	6
V. PRAVNA POMOĆ MEĐUNARODNOM KAZNENOM SUDU	9
VI. IZVRŠENJE PRESUDE MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA	9
VII. ZAKLJUČNE ODREDBE: O TROŠKOVIMA, IMUNITETU I OSTALIM PITANJIMA.	10

USTAVNI ZAKON

O SURADNJI REPUBLIKE HRVATSKE S MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM

I. OPĆENITE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Ustavnim zakonom uređuje se suradnja Republike Hrvatske s Međunarodnim kaznenim sudom za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na području bivše Jugoslavije od 1991. godine (u daljnjem tekstu: Međunarodni kazneni sud), te izvršavanje obveza koje za Republiku Hrvatsku proizlaze iz Rezolucije Vijeća sigurnosti br. 827. (1993), Statuta i Pravila o postupku i dokazima Međunarodnoga kaznenog suda.

Pod Međunarodnim kaznenim sudom razumijeva se sud osnovan Rezolucijom 827. (1993) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda radi suđenja osobama odgovornima za teška kršenja međunarodnoga humanitarnog prava počinjena na području bivše Jugoslavije od 1991. godine.

Članak 2.

Nositelj suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom u ime Republike Hrvatske je Vlada Republike Hrvatske.

Vlada Republike Hrvatske može svojom odlukom osnovati posebna tijela radi obavljanja poslova suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom. U odluci o osnivanju takvog tijela pobliže će se odrediti njegove zadaće i ovlasti.

Državna tijela Republike Hrvatske surađuju s Međunarodnim kaznenim sudom putem Vlade Republike Hrvatske, ako Vlada Republike Hrvatske ne odluči drukčije. Suradnja s Međunarodnim kaznenim sudom odvija se na hrvatskom jeziku, a iznimno i na jednom od službenih jezika Međunarodnoga kaznenog suda.

Članak 3.

Zahtjev za suradnju ili izvršenje pojedinih odluka Međunarodnoga kaznenog suda dostavlja se Vladi Republike Hrvatske.

Zahtjevu za suradnju ili izvršenje odluke Međunarodnoga kaznenog suda Republika Hrvatska udovoljit će ako je zahtjev ili odluka utemeljena na odgovarajućim odredbama Statuta i Pravila o postupku i dokazima Međunarodnoga kaznenog suda i ako nije u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske.

Zahtjev za suradnju i izvršenje odluke Međunarodnoga kaznenog suda, koji udovoljava zahtjevima iz stavka 2. ovoga članka, Vlada Republike Hrvatske dostavlja nadležnom državnom tijelu radi izvršenja.

Članak 4.

Državna tijela nadležna za postupanje po zahtjevu za suradnju Međunarodnoga kaznenog suda obavljaju pojedine radnje kojima se ta suradnja ostvaruje na način propisan zakonom Republike Hrvatske.

Stvarna i mjesna nadležnost sudova i drugih državnih tijela koja postupaju po zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda za suradnju određuje se prema pravilima koja vrijede za određivanje nadležnosti u kaznenom postupku, odnosno u

drugom postupku u kojem se obavlja radnja kojom se ostvaruje suradnja, ako ovim Ustavnim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 5.

Državno tijelo koje u pojedinom slučaju obavlja određene poslove suradnje, odnosno izvršava odluku Međunarodnoga kaznenog suda podnijet će Vladi Republike Hrvatske cjelovito izvješće o obavljenim poslovima suradnje ili o izvršenju odluke odmah, a najkasnije u roku od 3 dana.

Državno tijelo iz stavka 1. ovoga članka, na zahtjev Vlade Republike Hrvatske ili ako ocijeni da za to postoji potreba, izvješćivat će Vladu Republike Hrvatske o tijeku suradnje ili izvršenja odluke Međunarodnoga kaznenog suda.

Državno tijelo koje tijekom obavljanja pojedinih poslova suradnje ili izvršenja odluke Međunarodnoga kaznenog suda utvrdi da suradnja ili izvršenje odluke nije moguće zbog pravnih ili drugih zapreka, izvijestit će o tome Vladu Republike Hrvatske.

Sudovi i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske iz stavka 3. ovoga članka izvješćuju Vladu Republike Hrvatske o poslovima suradnje ili izvršenju odluke Međunarodnoga kaznenog suda putem Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske.

II. DJELOVANJE MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA NA PODRUČJU REPUBLIKE HRVATSKE

Članak 6.

Radi učinkovitog ostvarivanja suradnje Republike Hrvatske i Međunarodnoga kaznenog suda, Vlada Republike Hrvatske može odobriti da Međunarodni kazneni sud ima ured na području Republike Hrvatske.

Vlada Republike Hrvatske može odlukom kojom se odobrava osnivanje ureda ili posebnim ugovorom odrediti uvjete rada ureda iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 7.

Međunarodni kazneni sud i njegov tužitelj uz odobrenje Vlade Republike Hrvatske mogu na području Republike Hrvatske poduzimati pojedine radnje radi otkrivanja zločina iz svojega djelokruga, osim mjera prisile i drugih radnji koje ograničavaju temeljna prava i slobode građana.

Članak 8.

Predstavnicima Međunarodnoga kaznenog suda odobrit će se nazočnost na glavnoj raspravi suda u Republici Hrvatskoj u postupku zbog kaznenog djela iz djelokruga Međunarodnoga kaznenog suda te će im se dopustiti uvid u spis predmeta i na njihov zahtjev dostaviti primjerak presude.

III. USTUPANJE KAZNENOG PROGONA I KAZNENOG POSTUPKA

Članak 9.

Na obrazloženi zahtjev Međunarodnoga kaznenog suda ustupit će mu se kazneni postupak koji se vodi pred sudovima u Republici Hrvatskoj protiv okrivljenika za

kazneno djelo koje je prema Statutu Međunarodnoga kaznenog suda u njegovu djelokrugu.

Rješenje o ustupanju kaznenog progona i kaznenog postupka donosi vijeće nadležnoga županijskog suda sastavljeno od tri suca. Vijeće će odbiti zahtjev za ustupanje kaznenog progona i kaznenog postupka ako se zahtjev ne odnosi na istog okrivljenika i isto kazneno djelo, ili ako je okrivljenik za to kazneno djelo već presuđen pravomoćnom presudom suda u Republici Hrvatskoj. Iznimno, kazneni postupak dovršen pravomoćnom presudom ustupit će se Međunarodnom kaznenom sudu ako se zahtjev odnosi na ponavljanje postupka pred Međunarodnim kaznenim sudom prema odredbama članka 10. stavka 2. Statuta Međunarodnoga kaznenog suda.

Na sjednicu vijeća iz stavka 2. ovoga članka pozivaju se državni odvjetnik, okrivljenik i njegov branitelj, koji na sjednici mogu iznijeti svoja stajališta i prijedloge glede zahtjeva Međunarodnoga kaznenog suda za ustupanje kaznenog progona i kaznenog postupka. Sjednica vijeća održat će se i ako pozvane osobe nisu nazočne. Sjednica vijeća održat će se i u slučaju ako je okrivljenik u bijegu ili je nedostupan sudu.

Na rješenje o ustupanju kaznenog progona i kaznenog postupka Međunarodnom kaznenom sudu državni odvjetnik, okrivljenik i njegov branitelj mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana. Žalba zadržava izvršenje.

O žalbi iz stavka 4. ovoga članka odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od pet sudaca.

Odlučujući povodom žalbe, vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske može rješenjem potvrditi, ukinuti ili preinačiti prvostupanjsko rješenje.

Po pravomoćnosti rješenja o ustupanju kaznenog progona i kaznenog postupka, rješenje se zajedno sa spisom predmeta putem Ministarstva pravosuđa dostavlja Vladi Republike Hrvatske koja ga prosljeđuje Međunarodnom kaznenom sudu.

Članak 10.

Nakon pravomoćnosti rješenja kojim se ustupa kazneni postupak, neće se protiv okrivljenika za isto kazneno djelo pokretati postupak, a postupak koji je u tijeku obustavit će se. Kada je presuda suda u Republici Hrvatskoj postala pravomoćna, neće se izvršiti, a ako je izvršenje u tijeku, bit će prekinuto danom kada okrivljenik bude predan Međunarodnom kaznenom sudu.

Članak 11.

Kazneni postupak koji se vodio pred sudom u Republici Hrvatskoj, a obustavljen je radi ustupanja kaznenog postupka Međunarodnom kaznenom sudu, može se ponoviti pred nadležnim sudom Republike Hrvatske, ako Međunarodni kazneni sud nije svojom presudom odlučio o krivnji okrivljenika za jedno ili više kaznenih djela za koja se u Republici Hrvatskoj vodio kazneni postupak. U tom slučaju može se izvršiti pravomoćna presuda suda u Republici Hrvatskoj ili nastaviti izvršenje presude koje je prekinuto, kao i započeti kazneni progon u slučaju kada do njegova pokretanja nije došlo zbog toga što je postupak vođen pred Međunarodnim kaznenim sudom.

Kada su presudom Međunarodnoga kaznenog suda obuhvaćena samo neka kaznena djela za koja postoji pravomoćna presuda suda u Republici Hrvatskoj, sud

Republike Hrvatske izmijenit će presudu glede kazne, primjenjujući na odgovarajući način odredbe Zakona o krivičnom postupku koje se odnose na izmjenu presude prema pravilima o ponavljanju postupka.

Članak 12.

Okrivljeniku o čijoj je krivnji odlučio Međunarodni kazneni sud, ne može se za isto kazneno djelo suditi u Republici Hrvatskoj, niti se može izvršiti prijašnja presuda suda u Republici Hrvatskoj koja se odnosi na to kazneno djelo.

Na zahtjev državnog odvjetnika ili okrivljenika kojemu je sudio Međunarodni kazneni sud, preinačit će se presuda suda u Republici Hrvatskoj za isto kazneno djelo, odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o krivičnom postupku koje se odnose na izmjenu presude prema pravilima o ponavljanju postupka.

IV. UHIĆENJE I PRITVOR OKRIVLJENIKA, TE NJEGOVA PREDAJA MEĐUNARODNOM KAZNENOM SUDU

Članak 13.

O zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda za uhićenje određene osobe, koja je okrivljenik pred tim sudom, odlučuje naredbom istražni sudac nadležnog županijskog suda. Naredbu o uhićenju izvršavaju redarstvene vlasti.

Istražni sudac odlučuje naredbom i o zahtjevu tužitelja Međunarodnoga kaznenog suda da se osumnjičenik uhiti iz razloga hitnosti prema članku 40. Pravila o postupku i dokazima Međunarodnoga kaznenog suda. U tom slučaju uhićenik može biti zadržan najdulje 48 sati i po proteku toga roka mora biti pušten na slobodu ako Međunarodni kazneni sud ne zatraži njegovu predaju.

Redarstvene vlasti uhitit će okrivljenika i bez naredbe istražnog suca ako je za okrivljenikom raspisana tjeralica nadležnog tijela Republike Hrvatske ili Međunarodnoga kaznenog suda.

Redarstvene vlasti dužne su odmah uhićenika dovesti pred istražnog suca nadležnoga županijskog suda koji odlučuje o pritvaranju okrivljenika ili njegovu puštanju na slobodu. Pritvor određen rješenjem istražnog suca može trajati najdulje dva mjeseca, nakon čega se pritvor može produljiti samo odlukom vijeća nadležnoga županijskog suda.

Pritvor može odrediti i vijeće županijskog suda tijekom postupka u kojem odlučuje o zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda da mu se okrivljenik preda ili da mu se ustupi kazneni progon i kazneni postupak. Na temelju rješenja vijeća pritvor može trajati do dva mjeseca, s tim da se pritvor može produljivati u postupku preispitivanja postojanja razloga za pritvor prema odredbi članka 14. stavka 3. ovoga Ustavnog zakona.

Članak 14.

Istražni sudac ili vijeće županijskog suda donijet će rješenje o pritvoru okrivljenika ako postoji zahtjev Međunarodnoga kaznenog suda da mu se okrivljenik preda i ako postoji neki od razloga za određivanje pritvora koji je predviđen u članku 182. stavku 1. i 2. Zakona o krivičnom postupku ("Narodne novine", br. 34/93. - pročišćeni tekst, 38/93., 25/94. i 28/96.). Prije donošenja rješenja o pritvoru

istražni će sudac obvezno ispitati okrivljenika, a može pozvati državnog odvjetnika da se očituje o potrebi određivanja pritvora.

Pritvor određen prema stavku 1. ovoga članka može trajati dok okrivljenik ne bude predan Međunarodnom kaznenom sudu ili dok se ne donese rješenje kojim se zahtjev za predaju okrivljenika ili ustup kaznenog progona i kaznenog postupka odbija, a ukupno najdulje šest mjeseci.

Vijeće županijskog suda sastavljeno od tri suca dužno je svaka dva mjeseca preispitati postoje li i dalje razlozi za pritvor te to utvrditi svojim rješenjem. Vijeće će po službenoj dužnosti ukinuti pritvor čim prestanu razlozi zbog kojih je određen.

Ako ovim Ustavnim zakonom nije drukčije određeno, na žalbu na rješenje o pritvoru i postupak izvršenja pritvora na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Zakona o krivičnom postupku.

Članak 15.

U postupku povodom zahtjeva za predaju okrivljenika Međunarodnom kaznenom sudu na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Zakona o krivičnom postupku o pozivanju, dovođenju, obećanju okrivljenika da neće napuštati boravište, jamstvu te izdavanju tjeralice.

Članak 16.

Obrazloženi zahtjev za predaju okrivljenika Međunarodni kazneni sud dostavlja Vladi Republike Hrvatske. Uz zahtjev Međunarodni kazneni sud dostavlja podatke potrebne za utvrđenje istovjetnosti okrivljenika i potvrđenu optužnicu podignutu pred Međunarodnim kaznenim sudom.

Vlada Republike Hrvatske putem Ministarstva pravosuđa dostavlja zahtjev županijskom sudu na čijem području okrivljenik ima prebivalište, koji o zahtjevu odlučuje u vijeću sastavljenom od tri suca.

Ako okrivljenik nema prebivalište na području Republike Hrvatske, ako nije moguće utvrditi gdje mu je prebivalište ili ako za to postoje drugi važni razlozi, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske odredit će rješenjem županijski sud pred kojim će se voditi postupak povodom zahtjeva Međunarodnoga kaznenog suda.

Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka žalba nije dopuštena.

Članak 17.

U postupku odlučivanja o zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda za predaju okrivljenika, sud će upoznati okrivljenika sa zahtjevom i optužbama koje mu se stavljaju na teret ispitati ga o djelima koja mu se stavljaju na teret te o drugim okolnostima važnim za odlučivanje o zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda.

Članak 18.

U postupku odlučivanja o zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda da mu se preda okrivljenik, okrivljenik obvezno ima branitelja. Ako okrivljenik ne uzme branitelja, odredit će mu sud branitelja po službenoj dužnosti.

Nazočnost branitelja obvezna je i prilikom ispitivanja okrivljenika prema članku 14. stavku 1. ovoga Ustavnog zakona. Ako okrivljenik prilikom tog ispitivanja ne osigura branitelja u roku od 6 sati, odredit će mu sud branitelja po službenoj dužnosti.

Na postavljanje i razrješenje branitelja po službenoj dužnosti primjenjivat će se odredbe Zakona o krivičnom postupku, ako ovim Ustavnim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 19.

U postupku povodom zahtjeva Međunarodnoga kaznenog suda da mu se okrivljenik preda vijeće će saslušati državnog odvjetnika te utvrditi činjenice potrebne za donošenje odluke primjenjujući na odgovarajući način odredbe Zakona o krivičnom postupku.

Članak 20.

Vijeće će donijeti rješenje kojim udovoljava zahtjevu za predaju okrivljenika Međunarodnom kaznenom sudu ako utvrdi da se zahtjev odnosi na osobu protiv koje se vodi postupak za predaju i da se radi o kaznenom djelu za koje je Međunarodni kazneni sud nadležan prema svom Statutu. U suprotnom, vijeće će rješenjem odbiti zahtjev Međunarodnoga kaznenog suda. Vijeće će rješenjem odbiti zahtjev i u slučaju ako je okrivljeniku za isto djelo presuđeno pravomoćnom presudom suda u Republici Hrvatskoj, a zahtjev za predaju nije podnesen radi ponavljanja postupka pred Međunarodnim kaznenim sudom prema odredbama članka 10. stavka 2. Statuta Međunarodnoga kaznenog suda.

Članak 21.

Rješenje kojim se zahtjev Međunarodnoga kaznenog suda za predaju okrivljenika odbija, po službenoj se dužnosti zajedno sa spisom predmeta dostavlja Vrhovnom sudu Republike Hrvatske koji u vijeću od pet sudaca razmatra zahtjev i prvostupnijsko rješenje te svojim rješenjem potvrđuje, ukida ili preinačuje rješenje županijskog suda.

Članak 22.

Na rješenje županijskog suda kojim se udovoljava zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda da mu se preda okrivljenik, državni odvjetnik, okrivljenik i njegov branitelj imaju pravo žalbe u roku od osam dana. Žalba zadržava izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske u vijeću od pet sudaca.

Na postupak odlučivanja vijeća Vrhovnog suda Republike Hrvatske o žalbi iz stavka 1. ovoga članka, te na odlučivanje prema članku 21. ovoga Ustavnog zakona, na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Zakona o krivičnom postupku koje se odnose na odlučivanje o žalbi na presudu.

Članak 23.

Pravomoćno sudsko rješenje kojim se dopušta predaja okrivljenika Međunarodnom kaznenom sudu konačno je.

Protiv pravomoćnog sudskog rješenja kojim se dopušta predaja okrivljenika Međunarodnom kaznenom sudu može se podnijeti ustavna tužba Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Ministar pravosuđa može privremeno odgoditi predaju okrivljenika zbog bolesti okrivljenika ili drugog naročito opravdanog razloga.

Članak 24.

Pravomoćno i izvršno rješenje kojim je odlučeno o zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda da mu se okrivljenik preda dostavlja se putem Ministarstva pravosuđa Vladi Republike Hrvatske koja ga prosljeđuje Međunarodnom kaznenom sudu.

V. PRAVNA POMOĆ MEĐUNARODNOM KAZNENOM SUDU**Članak 25.**

Na zahtjev Međunarodnoga kaznenog suda nadležna državna tijela Republike Hrvatske obaviti će pojedine istražne radnje, prikupiti potrebne podatke o kaznenom djelu i počinitelju te drugim činjenicama važnim za kazneni postupak, raspisati tjeralicu, dostaviti poziv i druga pismena koja osobama s boravištem u Republici Hrvatskoj šalje Međunarodni kazneni sud te obaviti druge radnje važne za postupak pred Međunarodnim kaznenim sudom.

Predstavnicima Međunarodnoga kaznenog suda može se na njihov zahtjev omogućiti nazočnost pri obavljanju radnji iz stavka 1. ovoga članka te da pri tome postavljaju pitanja, daju prijedloge te, ako to ne bi štetno utjecalo na obavljanje radnje, snimaju njeno odvijanje uređajima za optičko i zvučno snimanje.

Članak 26.

Na zahtjev Međunarodnoga kaznenog suda Vlada Republike Hrvatske odobrit će prijevoz okrivljenika, svjedoka i drugih osoba preko područja Republike Hrvatske.

Nadležna državna tijela Republike Hrvatske poduzet će radnje potrebne za siguran prijevoz osoba iz stavka 1. ovoga članka, uključivši i mjere ograničenja slobode osoba koje se prevoze.

Članak 27.

U postupku pružanja pravne pomoći Međunarodnom kaznenom sudu primjenjivat će se na odgovarajući način odredbe članka 3., 4. i 5. ovoga Ustavnog zakona.

VI. IZVRŠENJE PRESUDE MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA**Članak 28.**

Pravomoćna presuda Međunarodnoga kaznenog suda može se izvršiti u Republici Hrvatskoj. Vlada Republike Hrvatske izvijestit će Međunarodni kazneni sud o spremnosti Republike Hrvatske da prihvati osuđenike na izdržavanje zatvorske kazne.

Članak 29.

Zatvorska se kazna izvršava prema propisima Republike Hrvatske koji se odnose na izvršenje kazni.

Međunarodnom kaznenom sudu omogućit će se nadzor nad izvršenjem kazne.

Članak 30.

Kada se prema propisima Republike Hrvatske steknu uvjeti za pomilovanje, ublažavanje kazne ili uvjetni otpust, o tome će se obavijestiti Međunarodni kazneni sud radi donošenja odgovarajuće odluke.

Članak 31.

Nadležni sud u Republici Hrvatskoj izvršit će presudu Međunarodnoga kaznenog suda koja se odnosi na oduzimanje imovinske koristi ostvarene izvršenjem kaznenog djela, povrat imovine osobama kojima je ta imovina protupravno oduzeta kaznenim djelom, odnosno na novčanu naknadu za protupravno oduzetu imovinu kada povrat te imovine nije moguć.

Sud u Republici Hrvatskoj je sukladno članku 12. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91. i 91/92.) vezan za presudu Međunarodnoga kaznenog suda u pogledu kaznenog djela i kaznene odgovornosti.

VII. ZAKLJUČNE ODREDBE: O TROŠKOVIMA, IMUNITETU I OSTALIM PITANJIMA**Članak 32.**

Vlada Republike Hrvatske može od Međunarodnoga kaznenog suda tražiti namirenje troškova koji su nastali za Republiku Hrvatsku izvršenjem poslova suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom obavljenih na njegov zahtjev.

Kada se u postupku ostvarivanja suradnje po zahtjevu Međunarodnoga kaznenog suda očekuju troškovi iznad visine utvrđene odlukom Vlade Republike Hrvatske, od Međunarodnoga kaznenog suda može se tražiti predujmljenje tih troškova.

Članak 33.

U slučaju kada je Republika Hrvatska ustupila kazneni progon Međunarodnom kaznenom sudu pa je zbog toga došlo do obustave postupka pred sudom u Republici Hrvatskoj, o troškovima tog postupka odlučit će nadležni sud naknadno, ovisno o presudi Međunarodnoga kaznenog suda.

Članak 34.

Suci, tužitelj i tajnik Međunarodnoga kaznenog suda u Republici Hrvatskoj uživaju povlastice i imunitete predviđene međunarodnim pravom za diplomatske predstavnike.

Djelatnici ureda Međunarodnoga kaznenog suda u Republici Hrvatskoj i drugi djelatnici Međunarodnoga kaznenog suda koji nisu državljani Republike Hrvatske uživaju imunitete i povlastice sukladno članku VI. točke 22. Konvencije o povlasticama i imunitetima UN od 13. veljače 1946. godine, ako se ugovorom Republike Hrvatske i Međunarodnoga kaznenog suda pitanje imuniteta i povlastice ne riješi drukčije.

Imunitete iz stavka 2. ovoga članka djelatnici Međunarodnoga kaznenog suda uživaju ako je to potrebno za nesmetano ispunjavanje zadaće toga Suda.

Članak 35.

Predstavnici Republike Hrvatske pred Međunarodnim kaznenim sudom mogu imati diplomatski status, a Vlada Republike Hrvatske može ugovorom s Međunarodnim kaznenim sudom ili drugim državama urediti imunitet i druge povlastice hrvatskih predstavnika.

Članak 36.

Ovaj Ustavni zakon stupa na snagu danom proglašenja.